

Ş

co-coş

roş-cat

niş-te

co-co-şul

roş-ca-te

li-niş-te

Ş

por-neş-te | cio-cul

ce-nu-şi-e

Roşcatul

Noi avem un cocoş mare. El are penele roşcate. Vine un cocoş de culoare cenuşie. Roşcatul îi iese înaintea. Se porneşte lupta.

Sar deodată,
 Dau cu ciocul.
 Bat din aripi
 Unul cade,
 Altul sare.
 Se atacă
 Şi se pişcă,
 Dar deodată
 Nu mai mişcă.

Cearța a încetat. Acum e liniște.
 Roşcatul cîntă voios.

Ş Ş Ş Ş Ş Ş Ş Ş Ş Ş Ş Ş şir cocoş roşu

Noi avem un cocoş.

peş-ti-şor | în-cet | toar-nă | ju-că-u-şă
 peş-ti-şo-rul | în-ce-ti-şor | răs-toar-nă | ju-că-uş

El îl ceartă.

Peştişorul auriu

Şerban are un peştişor auriu. El îi dă de mîncare. Îi pune și apă curată. Peştişorul e tare jucăuş. Miorlau vine încetişor: pîş, pîş. Ce lacom se uită la peştişor! Miorlau dă cu laba. Vasul se răstoarnă.

Şerban sare de la locul lui. Îl ceartă pe Miorlau:
 — Vai, ce motan rău!

un peştişor
 doi peştişori

un cocoş
 doi cocoşi

Ş Ş Ş Ş Ş Ş Ş Ş Ş Ş Ş Ş Şerban

Şerban are un peştişor.